

מקור המאמר בזוהר פרשת מצורע דף נג ע"ב – נד ע"א
מדרגת משה ואהרן

למה? אלא כדי להראות מיהו אותו שקרא - אותו ששרוי במקדש, ואו זמן את משה כמו שמנזמין אורח. כאן א' קטנה, שם א' גדולה. אדם שת אנוש. (אדם) זו שלמות הכל.

בא וראה מה בין משה לאהרן, מי מהם עליון? אלא משה הוא העליון, משה הוא שושבין המלך, ואהרן שושבין הגבירה. משל שושבין הגבירה. מלך שהיתה לו גבירה? לעליונה. מה עשה? נתן לו שושבין לתקן אותה ולסתכל בדברי הבית. ועל כן, כשהנכנס השושבין הזה למלך, לא נכנס אלא רק עם הגבירה. זה שכתב בזאת יבא אהרן וגו.

משה הוא שושבין המלך, משומ כה הזרמן כאורת, ואחר כה - וידבר ה' אליו. אהרן הוא שושבין של הגבירה, וכל דבריו הין לפיס את המלך עם המלכה, ויתפיס המלך עמה. ועל כן, משומ שהוא שושבין של, הוא

רבי יצחק פטה, (ויקרא א) ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאهل מועד לאמר. ויקרא אלף זעירא, אמראי. אלא בגין לאחזה מהן הוא היה רקרה, ההיא דשרי במקדש, וכדין זמיון למשה, כמוון הזמין אושפיזא. הכא א' זעירא, התם א' רבתא, אדם שת אנוש. (ס"א אדם) דא שלימוי דבלא.

תא חין, מה בין משה לאהרן, הי מזינו עלאה. אלא משה עלאה, משה שושבין למלכא, אהרן שושבין למטרונית. מטל למלכא דהוה ליה מטרונית עלאה. מה עבר. יהב לה שושבין לתקנא לה ולאסתבל באמלי דביתא. ועל דא, פדר עיל שושבין דא למלכא, לא עיל אלא עם מטרונית, הדא הוא דכתיב, בזאת יבא אהרן וגו.

משה שושבין למלכא, בגין כד אוזמן באושפיזא, ולבתה, וידבר יי' אליו. אהרן הוא שושבין למטרונית, וכל מלוי הוו, לפיסא למלכא במטרונית, ויתפיס מלכא לפיס את המלך עם המלכה, ויתפיס המלך עמה. ועל כן, משומ שהוא שושבין של, הוא

בְּהַדָּה. וְעַל דָּא בְּגִין דָּאִיהוּ, שְׁוֹשְׁבִינָא לֶה שְׁזַיִן
מִדּוֹרִיה בְּהַדָּה, לְתַקְנָא בִּיתָא וְלַעֲיִנָּא תְּדִיר
בְּמַלְיִי דְּבִיתָא. וְעַל דָּא אַתְּתַקֵּן בְּגִוֹּנָא דְּלַעַילָּא,
וְאֶקְרֵי כְּהֵן גָּדוֹל. מְנָא לָז. דְּכִתְיבָּה, (תהילים ק) אַתָּה
כהן לְעוֹלָם עַל דְּבָרַתִּי מִלְּפִי צְדָקָה.

וּבְגִין כֵּה כָּל מָה דְּאַצְטְּרִיךְ מִבַּי מִלְּבָא, נְטִיל,
וְלִית מְאֹן דִּימְחֵי בִּידֵיה. וְעַל דָּא הוּא
קָאִים לְדִכְאָה לְכָל אַיּוֹן דְּעָלָין לְבִי מַטְרוֹנוֹנִיתָא,
בְּגִין דָּלָא (דף נ"ד ע"א) יִשְׂתַּפְחָה מִסְאָבָא בְּאַיּוֹן בְּנֵי
הַיְּכָלָא. וּבְגִין כֵּה בְּתִיבָּה, וְלִקְחָה לְמַטְהָר שְׁתִי
צְפָרִים וְגו'.

שם מִדּוֹרָו עַמָּה לְתַקֵּן אֶת
הַבַּיִת וְלֹעֲזֵין תִּמְיד בְּדָבָרִי
הַבַּיִת. וְעַל כֵּן הַתַּקֵּן כְּמוֹ
שְׁלֵמָעָלה, וְנִקְרָא כְּהֵן גָּדוֹל.
מְנִין לְנֹנוֹ? שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים ק) אַתָּה
אַתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבָרַתִּי
מִלְּפִי צְדָקָה.

וּמְשׁוּם כֵּה, כָּל מָה שְׁצָרֵיךְ
מִבַּיִת הַמֶּלֶךְ הוּא נוֹטֵל, וְאֵין
מֵי שִׁימְחָה בִּידֵוּ. וְלֹכֶן הוּא
עֹומֶד לְטַהָר אֶת כָּל אַוְתָם
שְׁגָנְסִים לְבִית הַגְּבִירָה, כִּי
שֶׁלָּא תִּמְצֵא טָמֵא בְּאַוְתָם
בְּנֵי הַיְּכָלָה, וּמְשׁוּם כֵּה כְּתוּב
וְלִקְחָה לְמַטְהָר שְׁתִי צְפָרִים
וְגו'.

ספר אור הזוהר (עמוד 230)

יט) מי שילא נמשך אחר ספרי הזוהר וספריו האר"י זכרונו לברכה, בהכרח שאינו יכול לסכל את הדבר הקדוש באמות, ובאמת יש לו בחירה ויש לו כח לשבר את מזונו הרע מה שאנו רואים, שיש בני אדם שאין דעתם נמשכת אחר ספרים קדושים ונוראים מאד בגין ספרי הזוהר וספריו האר"י זכרונו לברכה וכיוצא, אף על פי שיש בהם חדושים נוראים מאד ממש המאים עיניהם ומתקיים ברכשו, והם נמשכים דיקא אחר עניינים אחרים בגון חוקיות, דע כי זה מחייב מזוגם, כי מזוג בטבעם הוא מזוג רע מן התולדה שנולדו במזוג רע שאינם יכולים לסכל את הדבר הקדוש באמות, ובאמת בודאי יש לו כח לשבר את מזונו הרע, אבל מאחר שנולד במזוג רע כה, הוא ציריך לסכל מיריות גדוול לשבר את מזונו וטבעו הרע. ואשרי לאדם שנולד בקדרשה. (ספר שיחות הר"ן מברסלב, מ)

ב) שלימות התורה רק על ידי תורה הח"ז

בכל רצין סתיימיןכו' איהו בר נש שלמים, בעל תורה וראי, מארי דביתא (סבא דמשפטים דף צ"ט). ה"א למדת, שבלי מי שאינו לו מד קבלה אין בעל תורה שלמים. (מקdash מלך לזר פרשת משפטים שם)

כא) בכל יום גלווי חדש למוד הזוהר

שמעתינו מאドוני אבי זכרונו לברכה לחיי העולם הבא בספר הזוהר יש לו בכל יום פרוש אחר.

(הנ"ל מנחנה אפרים, פרשנות בא, עמוד פ"ד טור ב')

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברכחים. - דפי "חק לישראל היום"
ניתן לקבל בחינם לזכותו הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב'ב